

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717011149
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8717011149.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.06.2019 v trestnej veci obžalovaného U. D. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 19.06.2018, sp. zn. 4T/81/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 19.06.2018, sp. zn. 4T/81/2017 bol obžalovaný U. D. podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora Poprad č. 1 P v 237/17/7706, zo dňa 25.09.2017, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

-najneskôr od 01.09.1999 do 29.04.2017 v spoločnej domácnosti v mieste trvalého bydliska v V., v byte na ul. X. č. X., sa pod vplyvom alkoholických nápojov opakovane pravidelne, niekedy raz za mesiac, niekedy raz za týždeň, správal agresívne a fyzicky napádal manželku Q. D., nar. XX.XX.XXXX a dcéry P. D., nar. XX.XX.XXXX a Q. D., nar. XX.XX.XXXX, a to tým spôsobom, že P. a Q. počas detstva vykrúcal ruky, ťahal ich za vlasy, bil ich a udieral rukami, opaskom, prahom z dverí alebo prachárom po rôznych častiach tela a zároveň ich ponižoval a vulgárne im nadával, pľul im do jedla, alebo ho silno korenil tak, aby ho už všetky poškodené nemohli jesť, zatváral ich v izbe, polieval dvere benzínom a vyhrážal sa im, že ich zabije, že zdochnú alebo sa vyhrážal, že ich poleje benzínom a zapáli, že ich postrieľa, vyhadzoval ich z domu, budil ich zo spánku s vulgárnymi slovami, svietil im v izbe, aby nemohli spať, až do doby, keď P. v roku 2016 odišla z domu a Q. dňa 09.04.2017 odišla pracovať do Nemecka, taktiež svoju manželku Q. D. ponižoval, vulgárne jej nadával, bil ju po hlave, kopal ju, strkal do nej, vykrúcal jej ruku, zatváral ju v izbe, vyhrážal sa jej, že ju zabije, postrieľa, zapáli, vyhadzoval ju z domu a opakovane slovnou vulgárne napádal a urážal svoju manželku Q. a dcéru P. počas jej návštev, odopieral im spánok a vykrúcal im ruky, pričom naposledy dňa 28.04.2017 v čase okolo 19.00 hod. P. D. vulgárne nadával, a tiež v nočných hodinách až do rána dňa 29.04.2017 stále dookola všetkým trieskal, vrieskal, zapaloval svetlá, aby nemohli spať, pričom sa aj pošk. P. D. dňa 29.04.2017 vyhrážal, že ju vyhodí z okna z 13. poschodia a nikto nebude vedieť, čo sa stalo, čím takto svojím správaním u poškodenej Q. D., P. D. a Q. D. vyvolával neustály strach o život a zdravie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.06.2018, podal riadne a včas odvolanie prokurátor, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.10.2018. Namietal, že jediným priamym usvedčujúcim dôkazom je práve výpoveď poškodenej a zároveň

oznamovateľky, dcéry P. D.. Poškodená P. D. podala trestné oznámenie, v ktorom uviedla okolnosti spáchania protiprávneho konania svojho otca voči nej, ako aj jej sestre a matke Q. D.. Následne pri svojom výsluchu v prípravnom konaní poškodená zhodne popísala konanie obvineného a taktiež zotrvala na svojich tvrdeniach uvádzaných aj v trestnom oznámení. Podrobne a chronologicky popísala, ako problémy s otcom začali a pokiaľ si pamätá, otec vždy pil a bol agresívny s výnimkami v období, kedy nepil, vtedy bol podľa slov poškodenej dobrým otcom. Poškodená vo svojej výpovedi z prípravného konania pomerne obsiahlo opísala obdobia, ako aj udalosti súvisiace s protiprávnym konaním otca, ako ich bil, ťahal za vlasy, ponižoval, bol vulgárny, pričom takéto konanie otca smerovalo aj voči jej matke a sestre, ktorá mala modriny a aj detská lekárka Q.. W. to chcela hlásiť sociálke.

Výpovedi poškodenej z prípravného konania, nakoľko počas hlavného pojednávania svoju výpoveď zjemnila a výrazne zmenila, svedčia nepriame dôkazy, ktoré vzhľadom na okolnosti skutku a jeho charakter vo svojom súhrne predstavujú dostatočný podklad na jednoznačné vyvodenie záveru o tom, že skutok sa stal a napĺňa znaky predmetného trestného činu a dopustil sa ho obžalovaný. Poukazuje na závery znaleckého posudku k duševnému stavu obvineného vypracovaného psychiatrom, ako aj na závery posudku vypracovaného psychológom, kde z nich jednoznačne vyplýva, že u obvineného zistili trvalú poruchu osobnosti a niekoľkoročný abúzus alkoholu v II. vývinovom štádiu podľa Jellineka bez preferencie a s vysokou toleranciou voči alkoholu, pričom užívanie alkoholu sa stupňuje od obdobia odchodu do starobného dôchodku. Komplexným vyšetrením osobnosti obvineného vyplynulo, že u neho bol zistený veľký afektívny náboj, regulácia prostredníctvom rozumových zložiek funguje zle, v popredí je náladové a výbušné správanie so sklonom ku oslabenej sebakontrolu a obvinený má sklon reagovať agresívne voči okoliu, najmä pod vplyvom alkoholu, pričom účinok alkoholu u neho vedie k vzťahovačnosti až agresivite a to najmä v emočne vypätých a záťažových situáciách. Rovnako bola u obvineného zistená snaha skresľovať skutočnosti vo svoj prospech a je prípustná aj možnosť vedomého klamstva.

V rámci súdneho konania boli vykonané ďalšie psychiatrické a psychologické vyšetrenia poškodenej P. D. ďalšími znalcami, ktorí u poškodenej zistili poruchy psychiky a správania zapríčinené užitím alkoholu, pričom však poukazuje na vyjadrenie znalcov o tom, že na vzniku poruchy osobnosti sa podieľajú viaceré faktory a to biologický, genetický, psychologický a sociálny, teda, že k vzniku poruchy mohlo prispieť disharmonické rodinné prostredie a konfliktné situácie počas vývoja osobnosti. Aj napriek určitým rozporom svedkyne je potrebné jej výpoveď zhodnotiť tak, že podstatné okolnosti zostali vysvetlené, objasnené a to najmä v intenciách toho, že pod vplyvom alkoholu sa obžalovaný správal vulgárne, agresívne, aj keď je možné pripustiť, že nie je jednoznačne ustálené obdobie takéhoto konania, teda či to bolo pravidelné v kuse alebo nepravidelné, so značnými časovými odstupmi počas obdobia abstinencie. Taktiež vzhľadom na dlhodobú napätú rodinnú situáciu bolo možné predpokladať aj aktuálne zníženú odolnosť poškodenej voči záťaži, stratu trpezlivosti a bezmocnosť, že skutočnosti popisované poškodenou táto skutočne mohla prežiť, a teda že si nevymýšľa. Je zrejmé, že znalkyňa ako motív výpovede poškodenej pripúšťa síce hnev, žiarlivosť či sesterskú rivalitu, avšak toto môže byť výsledok dlhodobého konfliktu v rodine, najmä medzi poškodenou a otcom, s jeho verbálnym a agresívnym správaním voči nej a jeho nedostatočnou sebakontrolou. Sumarizáciou uvedeného možno jednoznačne konštatovať, že výpovede poškodenej možno z psychologického hľadiska považovať za objektívne vierohodné a skutočnosti popísané poškodenou ako skutočne prežité bez akéhokoľvek racionálneho dôvodu konštatovania, že poškodená si uvedené skutočnosti vymyslela. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a dokazovanie prípadne nedoplnil o ďalšie dôkazy. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zrušil a vo veci sám rozhodol, prípadne zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil Okresnému súdu Poprad, aby ho v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z dôkazov, ktoré boli vykonané vyplýva, že prvky týrania, či už psychického alebo fyzického, neboli nikdy zistené a ani najmenšie podozrenie sa nikdy neobjavilo. Zdravotné problémy manželky obžalovaného vyplývajú z lekárskej správy vypracovanej

MUDr. Q. Z., no nikdy neboli zistené zranenia, ktoré by boli spôsobené fyzickými útokmi okolia a depresívne stavy a ich súvislosti s inými zdravotnými problémami sú podrobne rozpísané v znaleckom posudku, aj vo výpovedi znalcov, ktorí mali k dispozícii zdravotnú dokumentáciu svedkyne z minulosti. Takéto zistenia nevyplývajú ani zo zdravotnej dokumentácie vo vzťahu k obom dcéram. Za daných okolností neprichádza do úvahy považovať za preukázané, že vôbec takto obžalovaný konal, ani to, že takto konal po dlhší čas. Objektívne nie je možné konanie obžalovaného, ktoré popisovala poškodená P. D. v prípravnom konaní a ktoré sama na hlavnom pojednávaní poprela a odôvodnila, považovať za ťažké príkorie, ktoré sa po celú dobu sa vyznačovalo ako kruté, bezohľadné alebo bolestivé. Spôsoby komunikácie v tejto domácnosti, riešenie problému či používanie hrubých výrazov, okrem Q., či fyzickej sily navzájom boli bežnými prostriedkami, ktoré rodičia aj dcéra P. považovali za štandardné a zodpovedajúce ich úrovni, čo vyplýva zo znaleckých posudkov a výpovedí znalcov. Toto vyplýva aj z výpovedí osôb, ktoré vnímali spôsob života tejto rodiny pri spolužití v činžiaku, aj pri udržiavaní vzťahov so spolužiakmi, kamarátmi a spolupracovníkmi. Príčiny narušených vzťahov v domácnosti spočívali nie v alkoholizme obžalovaného, ale v poruche osobnosti obžalovaného, jeho manželky a najmä v poruche osobnosti dcéry P. a to najviac v posledných rokoch. Toto vyplýva zo všetkých dôkazov vykonaných v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, pričom toto priznala aj svedkyňa P. a sama zdôvodnila príčinu svojho konania, že v tej zlosti, v dôsledku predchádzajúcej slovnej urážky, pod vplyvom alkoholu, vidiac opitého otca a jeho chodenie po byte a bľabotanie, otváranie a zatváranie okna a v dôsledku toho, že mu bolo zle, mala strach o zdravie otca, preto zavolała záchranku a spôsob oznámenia udalosti do telefónu bolo aj dôvodom privolania hliadky Policajného zboru, keďže uviedla, že otec je opitý a vystrája. Zo spáchania žalovaného skutku mali usvedčovať obžalovaného manželka a jeho dve dcéry. Trestné oznámenie však podala iba dcéra P. za okolností, ktoré už boli vyššie popísané. Podľa tejto svedkyne obžalovaný mal trestnú činnosť páchať už od roku 1999, možno aj skôr, keď oznamovateľka bola ešte dieťaťom. Napriek tomu, že svedkyňa sa z domácnosti odsťahovala k svojmu priateľovi, s ktorým mala vzťah asi štyri roky, tak trestné oznámenie nepodala, i keď obžalovaný už nemal na ňu dosah a následne sa do tejto domácnosti vrátila bez akýchkoľvek problémov a strachu. Manželka a dcéra Q. sa k podaniu trestného oznámenia nepridali, keď konanie obžalovaného malo pokračovať a byť ešte intenzívnejšie po tom, keď v roku 2016 prestal chodiť do práce a počas dôchodku viac požíval alkohol a v domácnosti už nebola prítomná najväčšia obeť jeho konania a to dcéra P., čím terčom útoku mohli byť manželka a dcéra Q., ktorá sa istý čas zdržiavala pracovne v cudzine. Obe svedkyne pritom popreli takéto konanie a to počas celého obdobia vymedzeného oznamovateľkou. Vyhodnotiac dôkazy je potrebné konštatovať, že niet jediného dôkazu o pravdivosti, o ktorej by neboli dôvodné závažné pochybnosti. Takéto dôkazy sami osebe ani vo svojom súhrne nemôžu byť podkladom na preukázanie viny obžalovaného. Vykonaným dokazovaním nebolo spoľahlivo, bez rozumných a dôvodných pochybností preukázané, že skutok sa stal tak, ako je obsiahnutý v obžalobe, preto súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku.

Krajský súd po oboznámení sa s odvolaním napadnutým rozhodnutím, ako aj s obsahom predloženého spisu konštatuje, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal celé do úvahy prichádzajúce dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe prokurátora a boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom, pričom ani prokurátor v rámci odvolacieho konania sa nedomáhal vykonania ďalších dôkazov. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti tak, ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, pričom tieto dôkazy majú oporu vo výsledkoch dokazovania a prvostupňový súd vyhodnotil dôkazy v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Krajský súd preto považuje tieto skutkové zistenia za správne a s nimi sa stotožňuje, a keďže okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne s jednotlivými dôkazmi, z ktorých pri zisťovaní skutkového stavu vychádzal vysporiadal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu odkazuje.

Odvolací súd doplnil dokazovanie prečítaním znaleckého posudku znalkyne MUDr. Q. B. a znalkyne PhDr. U. W., PhD. na svedkyňu poškodenú P. D. na verejnom zasadnutí, keďže pochybil súd prvého stupňa tým, že tento znalecký posudok prečítal ako listinný dôkaz a to bez súhlasu procesných strán tak, ako to vyžaduje § 268 ods. 2 Tr. poriadku.

S poukazom na dokazovanie vykonané pred súdom prvého stupňa, ako aj na doplnené dokazovanie pred odvolacím súdom, sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne nepreukázali konanie obžalovaného U. D. tak, ako mu to obžaloba kládla za vinu, preto odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa o oslobodení

obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku za správne a zákonné. Aj podľa odvolacieho súdu je jednoznačné, že celé trestné stíhanie obžalovaného U. D. bolo vykonané na základe trestného oznámenia podaného dcérou obžalovaného P. D. a jej výpovedi v prípravnom konaní, ktorú následne na hlavnom pojednávaní podstatne modifikovala, pričom jednoznačne uviedla, že niektoré veci dokreslila, pri výsluchu v prípravnom konaní mala nervy a bola nevyspatá, preto to tak popisovala. Nie je pravdou, aby jej otec chodil niekedy s kanistrom, je jej ľúto, čo urobila a že otca dostala do basy, urobila to zo žiarlivosti, kvôli sestre, ktorú mali rodičia radšej, bola lepšia, krajšia a lepšie sa učila. Chcela dosiahnuť, aby si aj ju niekto začal všímať, čo urobila, urobila zo žiarlivosti kvôli sestre.

K uvedenému je potrebné dodať, že zo žiadneho ďalšieho vykonaného dôkazu pred súdom prvého stupňa nevyplývajú skutočnosti tvrdené v obžalobe prokurátora, naopak väčšina vypočutých svedkov práve svedkyňu poškodenú P. D. identifikuje ako zdroj konfliktov v domácnosti, popisuje jej problémy s alkoholom, jej agresivitu, skutočnosť, že bola to práve ona, ktorá bola schopná verbálne, ale aj fyzicky napadnúť obžalovaného, ale aj jeho manželku Q. D., čo potvrdila práve svedkyňa poškodená Q. D.. Zároveň z výpovede svedkov vyplýva, že jedla v domácnosti obžalovaného bolo dostatok, obžalovaný sa snažil vždy niečo navariť, dokonca ponúkal týmto jedlom aj návštevy. Vo vzťahu k uvedenému je podstatnou výpoveď znalkyne MUDr. O. S., ktorá popisuje svedkyňu poškodenú P. D. ako disharmonicky štruktúrovanú, emočne nestabilnú, so zvýšenou dráždivosťou, impulzívnou, s paranoidnými, schizoidnými a histriónskymi rysmi. Pre túto poruchu svedčia aj jej emočne exponované reakcie, impulzivita, vzťahovačnosť, nedôverčivosť voči okoliu, zníženie vyšších emócií, konfliktné medziľudské vzťahy, v správaní teatralnosť a egocentričnosť. Takáto osobnosť chce byť často stredobodom pozornosti, pričom neváha skresľovať skutočnosti a tiež klamať. Je schopná vymýšľať si neveriteľné príbehy, ktorým verí, pričom sa jedná o trvalú poruchu osobnosti, na čo vplyvajú genetické aj biologické faktory, ako aj prostredie, v ktorom vyrastá. Správanie obvineného nemalo vplyv na vývin jej osobnosti, na jej prežívanie, jedná sa skôr o nespokojnosť svedkyne v rodinnom prostredí, keďže sama trpí abúzm, čiže škodlivým užívaním alkoholu.

Rovnako z výpovede znalkyne PhDr. S. B. vyplýva, že výsledky psychologického vyšetrenia osobnosti obžalovaného nepoukázali na agresivitu ako dominantnú črtu osobnosti, i keď jeho sebakontrola je oslabená, má sklon reagovať impulzívne, predovšetkým v záťažových situáciách. Avšak u P. D. ide o anomálne štruktúrovanú osobnosť s výrazne rigidným správaním, s nízkou sebadôverou, vcelku adaptabilná, jej zmysel pre objektívnu realitu je zachovaný, vo vzťahových väzbách bolo zistené vzťahovačné až paranoidné nastavenie, je emočne oploštilejšia, pasívne závislá na okolí, v prežívaní bola zaznamenaná neurotická symptomatika a prejavy afektívnej lability, taktiež bolo zaznamenané pozitívne skóre v oblasti závislosti, ktoré potvrdzuje sklon k závislosti na psychoaktívnych látkach. Je výrazne subjektivisticky nastavená voči okoliu, má tendenciu veci prežívať osobne cez seba, a preto miestami nemá objektívny náhľad na realitu, v ktorej sa nachádza. Jedným z motívov jej konania mohla byť aj súrodenecká rivalita, teda žiarlivosť na sestru a jej konanie mohlo byť určitou pomstou za tieto v sebe nespracované pocity.

Na základe uvedených dôvodov preto nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami prokurátora, ktorý dôveryhodnosť výpovede svedkyne poškodenej P. D. opiera o znalecký posudok na duševný stav obvineného, z ktorého má vyplývať niekoľkoročný abúzus z alkoholu v II. vývinovom štádiu podľa Jellineka bez preferencie a s vysokou toleranciou voči alkoholu. Rovnako neobstojí tvrdenie prokurátora o tom, že z jeho laického pohľadu, keď znalkyňa vymenovala faktory biologický, genetický, psychologický a sociálny, že na vývoj poškodenej P. D. mohlo mať vplyv disharmonické rodinné prostredie a konfliktné situácie počas vývoja osobnosti. Odvolací súd rovnako nesúhlasí s tvrdením prokurátora, že je možné jednoznačne konštatovať, že výpovede poškodenej z psychologického hľadiska možno považovať za objektívne a vierohodné a skutočnosti popísané poškodenou ako skutočne prežité, bez racionálneho dôvodu možného konštatovania, že poškodená si uvedené skutočnosti vymyslela, najmä s poukazom na výpoveď samotnej svedkyne poškodenej P. D., ktorá uviedla, že niektoré veci si dokreslila, lebo mala v prípravnom konaní nervy a bola nevyspatá, je jej ľúto, čo urobila otcovi, urobila to zo žiarlivosti kvôli sestre a to preto, že mala pocit, že rodičia ju majú radšej, bola lepšia, krajšia a lepšie sa učila. Súd opakovane poukazuje aj na výpoveď znalkyne MUDr. S., ktorá uviedla okrem iného, že svedkyňa poškodená P. D. je paranoidná, schizoidná, impulzívna, chce byť stredobodom pozornosti a neváha skresľovať skutočnosti a klamať, pričom je schopná vymýšľať si neveriteľné príbehy, ktorým sama verí.

V súvislosti s uvedeným je potrebné poukázať na to, že povinnosťou obžalovaného nie je dokazovať svoju nevinu. Zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno, vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, tento je trestným činom a práve obžalovaný je osobou, ktorá sa predmetného žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je potrebné s poukazom na zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vykladať tieto pochybnosti v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia by sám osebe nevytváral zákonný podklad pre odsudzujúci výrok rozsudku.

Z uvedených dôvodov sa krajský súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v prejednávanej veci, okrem výpovede svedkyne poškodenej P. D., ktorá ju na hlavnom pojednávaní výrazne modifikovala, pričom zároveň uviedla dôvody, pre ktoré v predchádzajúcich svojich výpovediach uviedla nepravdu, a ktoré mali spočívať v jej pocite, že rodičia majú jej sestru Q. radšej, lebo je lepšia, krajšia a lepšie sa učí, neexistuje jediný dôkaz, ktorým by vina obžalovaného bola aspoň čiastočne preukázaná.

Na základe uvedeného potom Krajský súd v Prešove považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa o tom, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, za správne a zákonné.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok prokurátora vyhodnotil ako nedôvodný a tento postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.